

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-15/11

Leopold Sommer
κατά

Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

[αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προσχώρηση νέων κρατών μελών — Δημοκρατία της Βουλγαρίας — Νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους που εξαρτά τη χορήγηση άδειας εργασίας σε Βούλγαρους υπηκόους από έλεγχο της καταστάσεως της αγοράς εργασίας — Οδηγία 2004/114/EK — Προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία»

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προσχώρηση νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Πράξη προσχωρήσεως του 2005 — Βουλγαρία — Πρόσβαση στην αγορά εργασίας των Βούλγαρων σπουδαστών κατά τη μεταβατική περίοδο — Προϋποθέσεις πιο περιοριστικές από εκείνες της οδηγίας 2004/114 — Απαράδεκτο

(Πράξη προσχωρήσεως του 2005, παράρτημα VI, σημείο 1 §§ 2, εδ. 1, και 14· οδηγία 2004/114 του Συμβουλίου)

2. Προσέγγιση των νομοθεσιών — Εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία — Οδηγία 2004/114 — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση άδειας εργασίας από συστηματικό έλεγχο της καταστάσεως της αγοράς εργασίας — Δεν επιτρέπεται

(Οδηγία 2004/114 του Συμβουλίου, άρθρο 17)

1. Το παράρτημα VI, σημείο 1, παράγραφος 14, του πρωτοκόλλου σχετικά με τους όρους και τις ρυθμίσεις προσχώρησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει την έννοια ότι οι προϋποθέσεις προσβάσεως των Βούλγαρων σπουδαστών στην αγορά εργασίας, από τις 12 Ιανουαρίου 2007 και έως την εκπνοή της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στο σημείο 1, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο του ίδιου παραρτήματος VI, δεν μπορούν να είναι πιο περιοριστικές από εκείνες που ορίζει η οδηγία 2007/114, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία.

Πράγματι, από την εκπνοή της προθεσμίας που δόθηκε στα κράτη μέλη για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2004/114, τουτέστιν από τις 12 Ιανουαρίου 2007, οι Βούλγαροι υπήκοοι δικαιούνται πρόσβαση στην αγορά εργασίας υπό προϋποθέσεις που δεν ήταν πιο περιοριστικές από εκείνες που θέτει η οδηγία 2004/114 για τους υπηκόους τρίτων χωρών. Συνεπώς, εφόσον η πρόσβαση στην αγορά εργασίας ενός κράτους μέλους πρέπει να παρέχεται σε σπουδαστή που είναι υπήκοος

τρίτης χώρας κατά τον τρόπο που προβλέπει η οδηγία 2004/114, τέτοια πρόσβαση πρέπει να παρέχεται σε Βούλγαρο σπουδαστή υπό τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκές προϋποθέσεις και, επιπλέον, ο τελευταίος πρέπει να προτιμάται έναντι σπουδαστή που είναι υπήκοος τρίτης χώρας.

(βλ. σκέψεις 31, 35-36, διατακτ. 1)

2. Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι πρέπει να πραγματοποιείται συστηματικός έλεγχος της αγοράς εργασίας και ότι η χορήγηση άδειας απασχολήσεως επιτρέπεται αποκλειστικώς όταν η κενή θέση εργασίας, η οποία πρόκειται να πληρωθεί από τον αλλοδαπό για τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση, δεν είναι προσβάσιμη από ημεδαπό ή από αλλοδαπό, διαθέσιμη στην αγορά εργασίας, που είναι διατεθειμένος και ικανός να αναλάβει τη θέση, επιφυλάσσει στους Βούλγαρους υπηκόους, από τις 12 Ιανουαρίου 2007 και έως την εκπνοή της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στο παράρτημα VI του πρωτοκόλλου σχετικά με τους όρους και τις ρυθμίσεις προσχώρησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πιο περιοριστική μεταχείριση από εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους τρίτων χωρών δυνάμει της οδηγίας 2004/114, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία.

Πράγματι, τέτοια εθνική κανονιστική ρύθμιση δεν είναι συμβατή προς την οδηγία 2004/114, ιδίως το άρθρο 17 αυτής, δεδομένου ότι, στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση της αγοράς εργασίας χωρίς να χρειάζεται να καταδειχθεί η ύπαρξη εξαιρετικής καταστάσεως που να δικαιολογεί τον συνυπολογισμό αυτό.

Σε ό,τι αφορά τη διάταξη της επίμαχης στην κύρια δίκη εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, κατά την οποία, σε περίπτωση υπερβάσεως του ανώτατου αριθμού απασχολούμενων αλλοδαπών που καθορίζεται για τις διοικητικές περιφέρειες του οικείου κράτους μέλους, η χορήγηση αδειας απασχολήσεως σε υπηκόους τρίτων χωρών εξαρτάται, πέραν του συστηματικού ελέγχου της καταστάσεως και της εξελίξεως της αγοράς εργασίας, από την εφαρμογή περαιτέρω προϋποθέσεων, δεδομένου ότι η οδηγία 2004/114 αντιτίθεται σε τέτοιο συστηματικό έλεγχο, η διάταξη αυτή αποκλείει *a fortiori* εθνικά μέτρα που τον υπερβαίνουν.

(βλ. σκέψεις 43-45, διατακτ. 2)